

Virus

Lišć učenika Osnovne škole Sesvetski
Kraljevec Broj 4 2011./2012.

SADRŽAJ:

Uvodnik.....	3
U školi i oko nje	4
Integrirani dan.....	11
20 godina hrvatske samostalnosti.....	14
Putopis	19
Intervju sa slikarom Mladenom Ivešićem	21
Učenički radovi.....	22
(Ne)zgode iz školskih klupa	27

Virus, list učenika OŠ Sesvetski Kraljevec
Nakladnik: OŠ Sesvetski Kraljevec, 10361
Sesvetski Kraljevec, Školska 10, tel.01/2046-615
Voditeljica novinarske grupe: Marina Slišković
Suradnica: Ivana Dragić
Uredništvo: Tajana Đurec , Elena Gajin , Davor Harni , Ivan Horvat , Bruno Ivančić , Hana Ramljak.
Tisk: OŠ Sesvetski Kraljevec

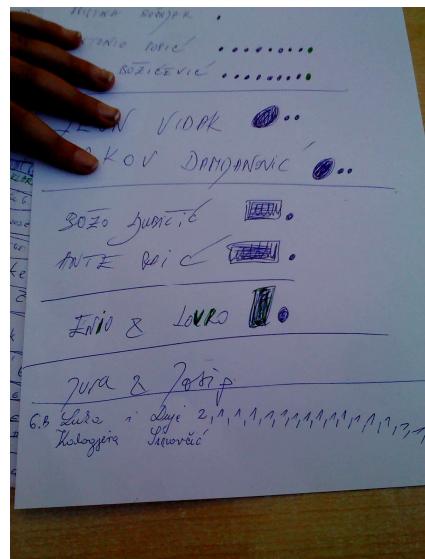
Uvodnik

U ovom školskom listu smo obilježili neke događaje u našoj školi. Nemojte se ljutiti ako smo propustili koji događaj. Pozivamo sve koji žele sudjelovati na suradnju svakog petka u 12:45.

Uredništvo!

Dan športa

6.10.2011. u našoj školi obilježavao se Dan športa. Učenici su sudjelovali u mnogim sportskim aktivnostima kao što su: mali biciklistički poligon, rolanje, sprint na 60 metara, viseća kuglana, bacanje vorteksa, stolni nogomet, stolni tenis, košarka, rukomet, odbojka... Niži razredi imali su aktivnosti poslijepodne u 12:45, a viši razredi prijepodne s početkom u 9:00 sati. Uglavnom bilo je jako zabavno, makar su neki bili veoma umorni, ali znate kako se kaže: »U zdravom tijelu, zdrav duh!«

Elena Gajin, 6.C

Posjet Smiljanu

18.11.2012. učenici 7.A i 7.C su išli na terensku nastavu u Nikolino rodno selo, Smiljan. Tu smo upoznali njegov život, podrijetlo i prve izume. Terenska nastava je bila zanimljiva i poučna. Nakon gledanja filma, učenici su imali vremena za zabavu i razonodu. Ovim tekstom želimo i druge učenike naše škole upoznati s velikim hrvatskim izumiteljem.

Nikola Tesla

Nikola Tesla se rodio u Smiljanu 10. srpnja 1856. godine. Teslin otac bio je pravoslavni svećenik i služio je u crkvi koju vidimo na slici.

Teslina rodna kuća

Obrazovanje

Nikola je završio osnovnu školu u Smiljanu, a nakon toga gimnaziju. Kada je završio školu otac ga je htio poslati u vojsku, ali Nikola se tome protivio. Odlučio je studirati tehničku znanost u Grazu i Pragu.

Odlazak u SAD

Kada je sve završio, otišao je u New York to je bilo 1894. godine. Tesla je u SAD-u neko vrijeme radio za Edisonovu tvrtku. Oni su se posvađali nakon nekog vremena pa je Tesla osnovao svoju tvrtku. U svom laboratoriju izumio je motor na izmjeničnu struju koju danas koristimo.

Teslin život

Tijekom svog života napravio je puno izuma. Njegove izume i danas koristimo.

Nikola je održao prezentaciju broda 1897. godine. Upravljao je njime serijom prekidača.

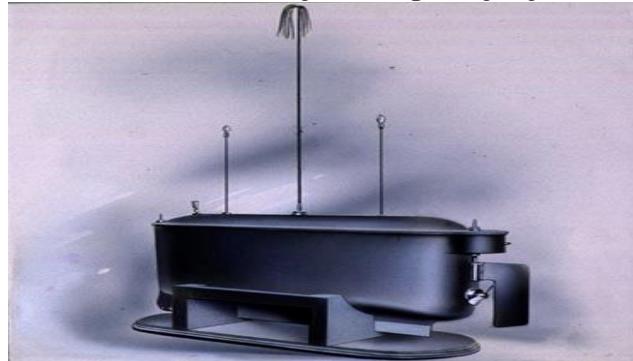
Mnogi mu nisu vjerovali, ali Nikola je zbilja upravljao brodom s prekidačima. Takav sustav koristimo svakodnevno upotrebljavajući daljinski upravljač za televizor. On također koristi radiovalove kako bi njime uključili televizor.

Plazma kugla

Plazma kugla je neobična svjetiljka koja je bila vrlo popularna 80-tih godina 20. stoljeća. Otkrio ju je Nikola Tesla nakon svojih pokusa sa visokofrekventnim strujama u vakuumskoj staklenoj cijevi, dok je istraživao svojstva

Teslin brod na daljinsko upravljanje

visokog napona. Nazvao ju je "tinjalica s inertnim plinom".

Teslina turbina

Tesla je započeo izgrađivati turbinu koju nikad nije dovršio. Danas ona stoji u Smiljanu. Nakon prikaza ovih nekoliko prvih izuma, vidimo koliki je veliki izumitelj bio Nikola Tesla. Njegovih izuma je mnogo u Americi i drugim zemljama zapadne Europe.

Bruno Ivančić, 7.A

KONCERT ZA PAMĆENJE

U četvrtak 24.studenog 2011.godine u kinodvorani održan je koncert za učenike, roditelje i profesore. S obzirom da u našoj školi ima puno učenika talentiranih za glazbu, ovim koncertom željeli smo ih predstaviti. Prva nam je bila Petra Marija Francia, a potom je na pozornicu izašla, sa svojom flautom, Gabriela Puretić. Uz malu pomoć na klaviru profesorice glazbenog Irene Leutar. Iza talentirane

Gabriele na klaviru je svirala Ana Bošnjak, zatim Marta Damjanović, Karla Jularić i Lucija Matković. Sve te cure su jako talentirane za glazbu kao i za ostale druge stvari. Samo dva učenika Luka Kalogjera i Jakov Damjanović došli su s klarinetom i odsvirali su nam lijepе izvedbe. Zatim su naši šestaši odsvirali na synthesizeru Malu noćnu muziku. Nakon njih, Kristijan Ugljarević je odsvirao na gitari englesku tradicionalnu pjesmu. Mateo Peranović, Dubravka Tavra i Josip Čičak su također svirali na gitari. Naši šestaši Ana Klarić i Luka Vidić, Marija Klarić i Antonio Špigelski plesali su uz pjesmu La musica di note. Josip Čičak i Andrea Puškarić imali su duet. Karla Vodopija svirala je na violinu Glas anđela, a Ilona Marić je

svirala na tamburici. Dvije prekrasne cure Danica Vladić i Marija Babić su svirale na klaviru. Na samom kraju, kao gost večeri nastupio je Marko Šimunić, dečko specifične boje glasa.

Publiku je osvojio pjesmom Hallelujah Leonarda Cohena..

Sve pohvale plesačima, pjevačima i sviračima.

Hana Ramljak 6.C

IZLOŽBA NOVIH KNJIGA

Dana 26.-28. listopada, u čitaonici se održala izložba novih knjiga.

Izložbu novih knjiga prezentirala je

knjižničarka prof. Ivana Dragić. Izložbu su mogli pogledati učitelji, zaposlenici škole i učenici.

Posebno su mi se svidjele *Šale trice zvrndalice* autorice Jadranke Čunčić-Bandov i knjiga Sanje Pilić *Sasvim sam popubertetio*. Također sam pročitala niz knjiga *Mali sportaši* koje bih rado preporučila drugima. Željela bih pročitati jednu zanimljivu i zabavnu knjigu *Škola slave*.

Hana Ramljak 6.C

BOŽIĆNA PRIREDBA

Dana 16.12.2011.godine u kinodvorani održala se Božićna priredba s početkom u 19.00 sati. Kinodvoranu su ispunili roditelji, profesori i djeca.

Ulagna pjesma je bila u to vrijeme godišta koju su od svirali učenici 5. i 6. razreda. Najzabavniji su nam bili učenici 2.E koji su nas očarali svojim igrokazima Božićni ukrasi i Razgovor s pastirima.

Pjesmu Oj pastiri čujte novi glas, otpjevale su nam učenice 5. i 6. razreda, a za iznenadjenje su nam stigle poznate plesačice plesnog kluba Lana.

U predvorju kinodvorane održan je i božićni sajam na kojem su učenici

prodavali radove koje su sami izradili. Sav prikupljeni novac darovan je u humanitarne svrhe.

Tajana Đurec 6.C

Konji

Konji su općenito krupne životinje s relativno velikom glavom i dugim

ekstremitetima.

Veličina i težina variraju.

Dužina od glave do repa

je između 200 i 300 cm,

rep je od 30 do 60 cm, a visina u ramenima im je od 100 do 160 cm. Krzno im je gusto i najčešće kratko, a većina vrsta imaju na

vratu, tjemenu i repu duže ili čak duge dlake.

Boja krvna većine vrsta s gornje strane je siva ili smeđa, a s donje bjelkasto-siva.

Konji su pravi biljožderi i jedu prije svega travu, a ponekad, u različitoj količini lišće i druge dijelove bilja. Većina vrsta pije svaki dan, iako mogu izdržati bez vode i duže vrijeme. Piju

samo čistu vodu za razliku od drugih životinja. Naše autohtone pasmine: posavac i lipicanac (nastaje miješanjem arapskog i španjolskog konja). Zanimljiva činjenica vezana uz lipicance je da se

oždrijebe crni i da s vremenom pobijele odnosno posijede.

Elena Gajin 6.C

MOJ ATOM U SVEMIRU

Jednog prohladnog prosinačkog jutra posjetili smo našu učenicu Helenu Zec iz 5.c razreda na njezinom imanju u Dumovcu. Njezina obitelj se bavi uzgojem konja, a razlog našeg posjeta bio je njezin konj Atom.

- *Helena, primijetili smo da imaš prekrasnog konja. Reci nam nešto o njemu.*

Konj je životinja koja razumije ljude više nego mi sami sebe. Kada ste tužni on vam pruža utjehu, veselje i sreću. Konji su najbolji prijatelji za cijeli život i to su najdivnije životinje.

- *Ispričaj nam nešto o Atomu.*

Atom je pastuh kojega treniram i jašem. Jako je miran i pouzdan jahači konj. Otac mu je jedan od najboljih jahačih konja na

svijetu, pa je i Atom naslijedio brzinu od njega. Kada napuni tri godine, ići će s njim na naše prvo natjecanje.

S njim preskačem prepone, trčim kasom i galopom, treniram ga trčeći s njim po cesti i jašući ga bez sedla.

- *Osim konja, koje još životinje imaš?*

Još imam pse, mačku, kravu i ovce.

- *Koje je pasmine tvoj konj?*

Moj konj je kasač. Oni imaju vatreni temperament. Koriste se za jahanje, kasačke utrke i vuču saonica. Oni imaju duge, mišićave noge te velika čvrsta kopita. Imaju kratak, ali brz korak i najčešće idu kasom.

- *Kakav mu je karakter?*

Atom je pouzdan, poslušan i miran jahači konj, ali ima jednu manu: ne voli djecu, iako se da jahati.

Trenutno učim jahati jednu djevojku. Ona s njim već i trči. Atom je poseban zato što ne odustaje dok ne napravi ono što jahač od njega traži. Ne boji se ničega, neustrašiv je i neuhvatljiv.

- **Neko vrijeme vaši su konji služili za terapijsko jahanje osobama s cerebralnom paralizom ili drugim motoričkim poteškoćama. Molim te opiši nam to.**

To je točno. S kobilom Arfom imali smo terapijsko jahanje. To je proces učenja koji pomaže kod različitih bolesti kao što su cerebralna paraliza, autizam, mentalna retardacija i slično. Dolazilo je mnogo djece, i naravno, terapijsko jahanje bilo je besplatno.

- **Opiši nam malo Arfu, kobilu koja je služila za terapijsko jahanje.**

Dok je bila mlada Arfa je bila izvrsna trkača kobia. Na mnogim utrkama je bila prva.

- **Jesi li ikad pala s konja? Vrijedi li i za tebe izreka da jahač nije pravi jahač ako ne padne koji put?**

Jesam, mislim da sam pala 34 puta, možda i više. Da i za mene vrijedi ta izreka.

Smatram da svaki put kada padnem naučim neku novu lekciju i znam što trebam popraviti.

- **I za kraj, reci nam koliko dugo jašeš?**

Već četiri godine jašem samostalno, trčim na konju i sve ostalo.

Sami smo se uvjerili kako je konj plemenita životinja. Oduševila nas je Helena i dijelimo njezin osjećaj kad kaže: „Zima, snijeg, rano jutro, nigdje nikoga, sunce sramežljivo proviruje, samo konj i ja.“ Predivno!

Zrinka Matijević i Lucija Vlašić, 8.B

20 GODINA HRVATSKE NEOVISNOSTI

Dan neovisnosti blagdan je u Hrvatskoj koji se obilježava 8. listopada i neradni je dan. Toga dana 1991. godine Hrvatski sabor je jednoglasno donio Odluku o raskidu državnopravnih veza s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ. Sabor je pritom utvrdio da Republika Hrvatska više ne smatra legitimnim i legalnim ni jedno tijelo dotadašnje SFRJ, te da ne priznaje valjanim niti jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije, koja više kao takva ne postoji.

Ta je značajna odluka Hrvatskog sabora donesena nakon što je prethodnoga dana istekao tromjesečni moratorij na Ustavnu odluku o suverenosti i samostalnosti Republike Hrvatske koju je Sabor donio.

25. lipnja 1991. godine. Naime, stupanje na snagu ove Odluke odgođeno je tada za tri mjeseca na osnovi Brijunske deklaracije od 7. srpnja, odnosno na zahtjev Europske zajednice kako bi se jugoslavenska kriza pokušala riješiti mirnim putem. Istoga dana kada je istekao moratorij na hrvatsku Odluku o samostalnosti, zrakoplovi JNA bombardirali su povjesnu jezgru Zagreba i Banske dvore u kojima je bilo smješteno tadašnje državno vodstvo na čelu s predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom.

Zbog tih okolnosti, te mogućih novih zračnih napada na Zagreb, povjesna je sjednica svih triju saborskih vijeća održana 8. listopada 1991. godine u podrumu Inine zgrade u Šubićevoj ulici u Zagrebu.

Davor Harni, 7. E

INTEGRIRANI DAN

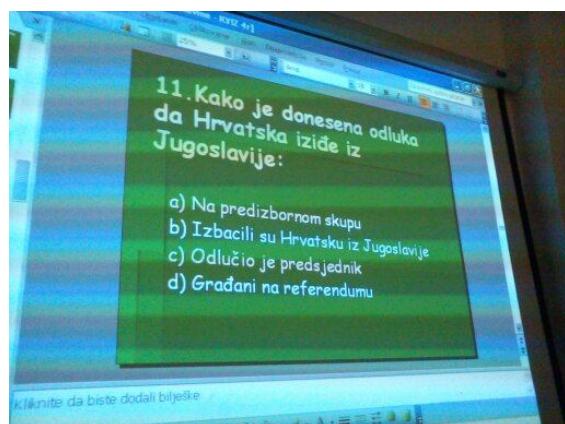
Novinar: Bruno Ivančić

Integrirani dan u športskoj dvorani 2.11.2011. OŠ Sesvetski Kraljevec

Ovi učenici su bili „najbrži“, ne u trčanju nego u potpisivanju. Sami možemo zaključiti da ovaj dan treba ponoviti u našoj školi.

- Novinar: Ivan Horvat

Učionica br. 14, sat Geografije, prof. Andrijana Kršek-Šibenik

Na ovom satu učenici su rješavali pitanja o neovisnosti Republike Hrvatske. Pitanja su bila lagana. Učenici su bili zainteresirani za rad više nego na redovitoj nastavi. Mislim da je ovakav rad s učenicima zanimljiv i koristan.

- Novinar: Bruno Ivančić

Učionica Engleskog jezika, prof. Anita Damjanović

Zadatak: snimanje filma (kravata, poznati Hrvati, sportaši, gradovi...)

Profesorica je pripremila zadatke i snimala film s učenicima koji su bili zainteresirani za rad. Rade kao profesionalci mada su amateri uporni su i daleko će dogurati.

- Novinar: Ivan Horvat

Učionica broj 26, profesorica :Ivanka Tomašević

Zadatak: Prepisati dva stiha iz Hrvatske himne, napisati svoju himnu i nacrtati Hrvatsku.

U učionici 19, kod profesorce Jelene Peranović petaši su bili veseli i na vrijeme dovršili zadatke: akrostih na temu Hrvatske, haiku kutak i napisati himnu svoje škole.

Učionica 12, profesorica Orjana Vuković

U 20 godina Hrvatske neovisnosti proglašeni su blaženici i svetci. Prisjetili su se učenici na satu vjeronauka.

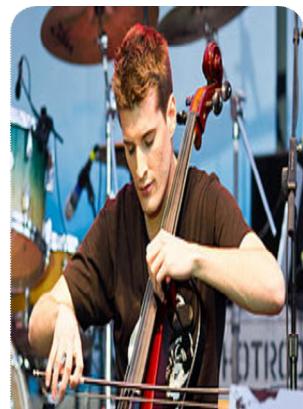
Na njihov način je zabavno

Povodom 20 godina hrvatske neovisnosti podsjećamo vas na neke hrvatske glazbenike koji su djelovali tijekom tih 20 godina. U Hrvatskoj se u zadnjih dvadeset godina štošta promijenilo, počevši od glazbe. Hrvatski umjetnici su u tih dvadeset godina ozbiljnu glazbu približili nama mladima.

Na primjer, dva mlada umjetnika Stjepan Hauser i Luka Šulić. Počeli su obrađivati suvremenu glazbu, što se meni jako svidjelo. Takve obrade s violončelom jako su se svidjele i svjetskim umjetnicima. Progurali su se do svjetske estrade. Često ih slušam. Kada čujem violončelo, odmah pomislim na njih. Svakim svojim nastupom postaju sve poznatiji. Poseban su koncert organizirali za Charlesa, princa od Walesa pa ih je i glumac Brad Pitt pozvao da mu sviraju na privatnoj zabavi.

Luka Šulić

Stjepan Hauser

Maksim Mrvica

Maksim Mrvica sada ima trideset i pet godina, a javno je počeo nastupati svirajući klavir sa samo devet godina, što je mene jako iznenadilo. Rođen je u Šibeniku gdje je završio osnovnu i srednju školu. Ja sam oduševljen njegovim sviranjem kao i mnogi ostali. Maksim održava koncerete po cijelome svijetu. Dosta je popularan i na internetu.

Hrvatska ima jako nadarene umjetnike, svaka im čast!!!

Bruno Ivančić, 7.A

DVADESETOGODIŠNJA SLOVA

U Hrvatskoj se obilježava 20 godina samostalnosti Hrvatske. Tijekom 20 godina štošta se toga dogodilo.

Svi ste zasigurno čuli za mnogo priča, pripovjedaka i raznih zanimljivih knjiga, koje su pune mašte, kao npr. Snjeguljica, Pepeljuga, Crvenkapica te ostale bajke i priče.

Književnost je zanimljiva.. Mnogo ljudi voli čitati romane, neki priče , a djeca najviše bajke.

Jeste li se zapitali tko ih piše?

Evo nekih imena hrvatske dječje književnosti:

Sanja Pilić (1954. godine , Split) napisala je mnogo književnih djela , a svi ste zasigurno čuli za "Mrvice iz dnevnog boravka".

Moja sestra i ja volimo uređivati našu obiteljsku kuću, primimo se posla da što prije završimo. Čim krenemo čistiti dnevni boravak i mrvice koje se nalaze u njemu,

prisjetimo se toga dječjeg romana. Uvijek se nasmijemo tom dječjem romanu punom mašte i dječjeg zaljubljivanja.

Božidar Prosenjak (1948. godine,

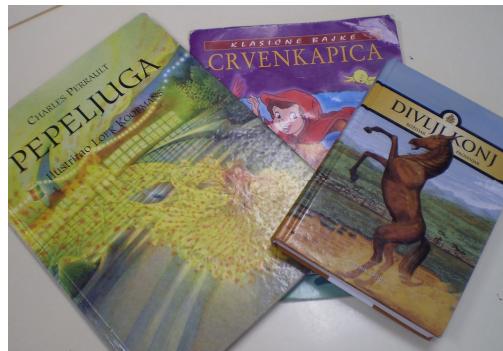

Koprivnica), također je napisao mnogo književnih djela .

Moja sestra i ja volimo konje. Sigurno ste čuli za dječji roman "Divlji konj", a neki su ga možda i čitali. Ja se tog romana uvijek prisjetim kad ugledam konja, ili kad mu se približim.

Konji su plemenite i inteligentne životinje koje je Božidar Prosenjak prikazao u svom romanu da bi nam nešto poručio o životu, a što? Saznajte sami čitajući ovaj roman.

Melita Đurec 7.A

Intervju sa znanstvenikom

Svakim danom znanost napreduje. Povodom toga i povodom 20 godina neovisnosti Republike Hrvatske, imao sam čast intervjuirati biologa i kemičara Tomislava Horvata.

- **Zašto ste postali znanstvenik?**

Postao sam znanstvenik zato što znanost nudi intelektualne izazove i zato što sam težio za pronalaženjem odgovora te zato što sam htio raditi nešto za dobrobit ljudi.

- **Koliko dugo se već bavite znanosti?**

Znanstvenik sam 8-10 godina.

- **Koje osobine treba imati znanstvenik?**

Znanstvenik prije svega treba biti uporan, slobodan, znatiželjan, kreativan i snalažljiv.

- **Koliko je zahtjevno raditi kao znanstvenik?**

Izuzetno je teško biti znanstvenik. Potrebna je potpuna predanost pri proučavanju zadane problematike. Također je potreban dobro koordinirani znanstveni tim te dobra finansijska potpora koja omogućuje kupovinu svog potrebnog materijala i opreme za provođenje istraživanja.

- **Koje škole ste završili za znanstvenika?**

Završio sam Prirodoslovni matematički fakultet u Zagrebu, smjer molekularne biologije. Tu sam diplomirao. Studirao sam i na institutu Curie u Parizu.

- **Što radite kao znanstvenik?**

Moj posao se dijeli na dva dijela: Jedan dio otpada na znanstveno istraživačke aktivnosti, a drugi dio na rad sa studentima.

- **Kojom vrstom istraživanja se bavite, a što podrazumijeva rad sa studentima?**

Što se tiče znanosti, bavim se jednom vrstom genetike koja se naziva epigenetika. Epigenetika govori o naslijednim promjenama u ekspresiji gena. A što se tiče rada sa studentima, ja sam odgovoran za praktičnu nastavu za 2. i 5. kolegij (razredi na fakultetu). Predajem genetiku i epigenetiku.

- **Što radite na toj nastavi?**

Na toj praktičnoj nastavi postavljaju se hipoteze (problemska

pitanja). Na njih pokušavamo dati odgovore eksperimentalnim putem. Ti eksperimenti uključuju rad sa životnjama te na razini osnovnih molekula kao što su: DNA, RNA, proteini i šećeri.

- **Gdje sada radite?**

Sada radim u zavodu za molekularnu biologiju PMF-a, u Zagrebu, na poziciji višeg asistenta.

- **Gdje ste do sada sve radili, u kojim zemljama?**

Do sada sam radio na PMF-u u Zagrebu, na Institutu Ruđer Bošković u Zagrebu, na Institutu Curie u Parizu, na Institutu Necker u Parizu, na IARC-u (The International Agency for Research on Cancer) u Lyonu, IGH-u (Institute of human genetics) u Montpellier-u u Francuskoj.

- **Što ste sve radili u tim institucijama?**

U tim institucijama sam se bavio izvođenjem pokusa u laboratoriju u svrhu pronaalaženja odgovora na razna znanstvena pitanja iz područja epigenetike.

- **Koje su prednosti rada u Francuskoj?**

Prednosti su mnogostrukе: Jača znanstvena zajednica, veća

ulaganja u znanost, odgovornije ponašanje znanstvenika i kvalitetniji projekti.

- **Zašto je znanost važna?**

Znanost daje odgovore na osnovna životna pitanja. U konačnici, ona teži unaprjeđenju kvalitete života svih ljudi.

- **Kakav bi bio svijet bez znanosti?**

Svijet bez znanosti bi bio svijet u kojemu su ljudi živjeli prije 20 tisuća godina. Ako bi napredak uopće i postojao, bio bi jako usporen. Ne bi bilo moderne tehnologije, lijekova, struje...

- **Jeste li zadovoljni sa svojim poslom?**

Moj posao nudi intelektualno zadovoljstvo, ali je s obzirom na uvjete rada u Hrvatskoj, taj posao dosta neatraktivan. Ali, sve u svemu, ja sam zadovoljan.

Hvala vam na ovom poučnom i zanimljivom razgovoru.

Ivan Horvat, 7.A

SPORT

Povodom 20 godina hrvatske neovisnosti svakako treba spomenuti i uspjehe naših sportaša. Tijekom tih godina istaknuli su se naši sportaši: Blanka Vlašić (atletika), Ivica Kostelić (skijanje), Goran Ivanišević (tenis), Ivano Balić (rukomet), Blaženko Lacković (rukomet), Igor Bišćan (nogomet), Duje Draganja (plivanje), Tomislav Petrović (košarka), Mike Prpich (hokej).

Sport je fizička ili mentalna aktivnost koju čovjek izvodi po utvrđenom skupu pravila, u cilju natjecanja s protivnikom ili protivničkim timom, uz primjenu propisanog sistema bodovanja na osnovu kojeg se utvrđuje pobjednik.

Sportovi se dijele na dvije grupe: grupni i samostalni.

U samostalne (pojedinačne) sportove spadaju sportovi gdje se pojedinac sam zalaže za svoje uspjehe. Pojedinačni sportovi su šah, karate (u nekim slučajevima), judo, atletika, atletska gimnastika, gimnastika, plivanje, fitnes itd. Grupni sportovi su popularniji jer okupljaju veći broj ljudi. To su: košarka, nogomet, vaterpolo, rukomet, hokej. Bavljenje sportom je odlično za fizički razvoj i zdravlje.

Hana Ramljak, 6.A

SOLIN – GRAD NA IZVORU RIJEKE JADRO

Solin je smješten kod Splita, u našoj lijepoj Dalmaciji. Moja mama i njezine tri sestre su rođene i živjele u Solinu, do bile su imena prema njegovim znamenitostima (rijeka Jadro, kraljica Jelena, ...)

Djed Jakov pričao mi je o staroj Saloni, njezinim ostacima. Zbilja je lijepo hodati i znati da je gotovo prije 1000 godina tuda hodala neka važna povijesna osoba.

Stara Salona bila je ilirsko-dalmatinsko naselje. U doba rimskog cara Augusta Salona postaje kolonija, a uskoro zatim glavni grad rimske provincije Dalmacije. Svjedočanstvo kršćanskog Solina jesu ostaci crkvenih objekata na obroncima Kozjaka (Riznice) i u dolini Jadra (sv. Marija i sv. Stjepan na Otku, Gradina, Šuplja crkva). U njima su pronađeni važni starohrvatski kameni ostaci: Trpimirov natpis iz 9. st., nadgrobna ploča kraljice Jelene iz 10. st. Bazilika sv. Petra, mjesto je krunidbe kralja Zvonimira iz 11. st.

Školom na izlete u staru Salonu, a kada je bio sat tjelesnog, išle su trčati prekrasnim Marjanom.

Meni najljepši dio Solina jest bijeli mostić ispred crkve Gospe od otoka, ispod kojeg plove divni mali labudovi koji veselo plivaju rijekom Jadro, a uzvodno rijeke su

Teta mi je pričala da su ona i njezine sestre često išle sa

mali slapovi. Veseli prolaznici, kada god prolaze, bace labudovima malo kruha.

“Jako smo sretni što u ovom našem gradiću ima puno starohrvatskih i kulturno-povijesnih ostataka, mnogo lijepih parkova gdje možemo šetati sa svojom djecom daleko od buke automobila. Ima dovoljno mjesta za mlade, za izliske i naravno mnogo hotela kojih je svake godine sve više.” Rekao nam je mladi Ante.

“Doselili smo se u Solin sa svoje dvije male kćeri zbog toga što je to lijep grad, ima dragocjenu, nezagadnjenu prirodu, lijepe crkve prošlih stoljeća, i naravno dobre ljudi koji će vam uvijek drago i ljubazno pristupiti i pomoći vam.” Rekao je jedan mladi par.

“Ovdje sam otkako znam za sebe, ovdje je živio moj otac, djed, pradjed, a i živjet će i moja djeca, unuci, unuci mojih unuka..., jednostavno zato što je to najljepši grad na svijetu i svake godine dolaze ga posjetiti brojni turisti!” Rekao je Mirko, susjed moga djeda u Solinu.

Solin danas broji ukupno 18.784 stanovnika, od kojih je velik broj mlade populacije.

Svake godine posjete ga turisti i gledaju njegove ljepote, pa dodite i vi i uvjerite se o čemu govore ovi ljubazni stanovnici Solina!

Kristina Crnjak, 7.E

INTERVJU S MOJIM UJAKOM, SLIKAROM MLADENOM IVEŠIĆEM

MLADEN IVEŠIĆ je rođen **08.07.1980.** godine u Maglaju. Akademiju likovnih umjetnosti završio je **2004.** u Širokom Brijegu u klasi red. prof. Ante Kajinića. Trenutno je na drugoj godini postdiplomskog studija ARS SACRA u Širokom Brijegu. Izlagao je na više skupnih izložbi, te na tri samostalne izložbe.

Javna djela: mozaik Pape Ivana Pavla II. u Šujici, autor četiri vitraja u crkvi sv. Ivana u Ružićima.

Asistirao je prof. Anti Kajiniću pri izvedbi najvećeg mozaika u BiH (Vionica).

• ***Kako si i kada počeo slikati?***

U djetinjstvu sam gledao dva starija brata kako slikaju pa se i u meni pojавila želja za slikanjem. Od tada sam često u slobodno vrijeme slikao pejzaže i portrete.

• ***Prije si slikao pejzaže i portrete te si prešao na slikanje svetih slika i oslikavanje oltara. Kako to da si s portreta prešao na slikanje svetih slika?***

Za mene je neupitna Isusova nazočnost bez obzira bila ona običnom oku vidljiva ili ne. To je ono čega sam ja svjestan u životu i vjerujem u to.

• ***Rekao si da i tvoja braća slikaju . Slikaju li oni modernim stilom i svete slike ?***

Oni slikaju takozvanom naivnom umjetnošću na kojima se vidi svaki detalj, za razliku od mojih slika. Jedan od njih čak se bavi i restauracijom.

• ***Radiš li velike slike i kolika je tvoja najveća slika koju si naslikao? Gdje se nalazi?***

Da, radim i velike slike, a najveća je bila četiri metra visoka i osam metara široka, a nalazi se u Maglaju u crkvi blaženog Leopolda Mandića.

• ***Koliko ti je vremena trebalo da završiš tu sliku?***

Tri mjeseca, uz malu pomoć supruge Marijane koja je također akademski slikar.

• ***Jesi li imao i koliko svojih samostalnih izložba?***

Imao sam puno samostalnih izložba, a preko 40 skupnih u zemlji i inozemstvu.

• ***Tvoju su sliku izabrali za poštansku marku Bosne i Hercegovine, a jedno od tvojih djela nalazi se u muzeju u New Yorku. Imaš li još javnih djela?***

Da, pet javnih djela od kojih su i te dvije slike.

• ***Gdje sada radiš ?***

Sada sam profesor na likovnoj akademiji, a u

slobodno
vrijeme i
dalje
oslikavam
zidove
crkava.

Trenutno oslikavam križni put u Slanom kod Dubrovnika.

Dajana Pavlović, 8.A

JEZIKU MOJEM NAJDRAŽEM

Hrvatski je moj najdraži jezik. Zašto hrvatski? Zato što pišem na hrvatskom, pričam hrvatski, pjevam na hrvatskom, učim hrvatski. Moja mati, tata, sestra, brat, prijatelji, obitelj i svi ljudi oko mene pričaju hrvatskim jezikom. On živi u meni, on mi je u mislima. Ušao je u moje srce i zauvijek će ostati. Progovorila sam hrvatski, čak se sjećam svoje prve riječi što me naučila moja voljena mati, ta riječ je bila MA-MA. Ponosna sam što pričam najljepšim jezikom jer je on samo moj i želim da zauvijek ostane.

IVA GUJA, 7.C

Jesen

U moj je zavičaj stigla jesen. Lišće polagano pada sa stabla, a i vjetar je stigao. Livade su pune lijepih boja. Ljudi se pripremaju za zimu. Ptice su otišle na jug, a ostale životinje traže hranu i pripremaju se na dugi zimski san. Plodovi jeseni su odavno dozreli: jabuke, šljive, grožđe... Moja je ulica prekrasna u ovo doba, sve je u bojama kao da je došla baš prava „gospođa Jesen“. Uzela kist i sve obojila. Volim ovo godišnje doba iako u njemu ne slavim rođendan, sve je tako lijepo. Krećemo ponovno u školu i opet vidim sve svoje prijatelje koje nisam video cijelo ljeto. Veselim se tom događaju i svojim novim „pohodima“ u školi. Došao je i taj dan kad sam ih video. Svi su bili drugačiji. Kao da sam ušao u totalno novi „cool“ razred. To mi je jedan od najdražih dana u mome životu.

Luka Ulovac, 7.B

Jesenska priča

Jesenska prča počinje kada završi ljetna priča, a to je obično kraj devetog mjeseca. Nema više velikih vrućina, dani su topli i sunčani, jutra i večeri su prohладne s izmaglicom i rosom. Dani postaju sve kraći, a noći sve duže. Priroda je lijepa, još uvijek ima zelenila koje će s vremenom poprimiti sve tonove žute, narančaste, crvene, svijetlosmeđe do najtamnijih tonova. Za jesen kažemo da je zlatno doba jer je prepuna plodova svih vrsta. U jesen ljudi uživaju u plodovima svoga rada koje pobiru iz svojih vrtova, voćnjaka i vinograda. Od tih

plodova se rade kisele i slatke zimnice i fini slatki mošt. Životinje isto skupljaju plodove za svoje prezimljavanje. Djeca bi se u jesen još rado igrala, ali počinje škola, a ocjene su njihovi plodovi za budućnost, koje tek treba zaraditi.

Marija Perić, 7.B

PRIJATELJSTVO

Posadit ču dvije ruže, neka rastu, neka se druže!

Jednoj ču dati ime svoje, drugoj ime tvoje! U znak prijateljstva među nama neka cvjetaju godinama...

Andrea Andrić, 5.D

MOJ HRVATSKI JE LIJEP

Moj hrvatski je lijep, u njemu stanuje sav moj svijet. U njemu stanuje sav moj svijet. U njemu sam sretna, živim sa roditeljima, a okružuju me prijatelji. U snovima pričam na hrvatskom, sa prijateljima pričam na hrvatskom, čitam na hrvatskom, pričam na hrvatskom... sve mi je na hrvatskom.

ANDREA ANDRIĆ, 5.D

LIJEPI MOJ KRALJEVEČKI KRAJU

Rođena sam u Zagrebu, najljepšem gradu u Hrvatsko, u najljepšem naselju, na istočnom dijelu, u Sesvetskom Kraljevcu.

Krase ga voćnjaci, široka dvorišta, kuće sa šarenim fasadama...

Sve se žuti, rumeni i plavi. Cvijeće u izobilju visi s balkona, uz kamenjare, a tu i тамо zablista i koji ribnjak.

Travnjaci kao zeleni sagovi, brižljivo ošišani, prave se važni i međusobno se natječu koji je zeleniji i koji od njih ima bolju frizuru.

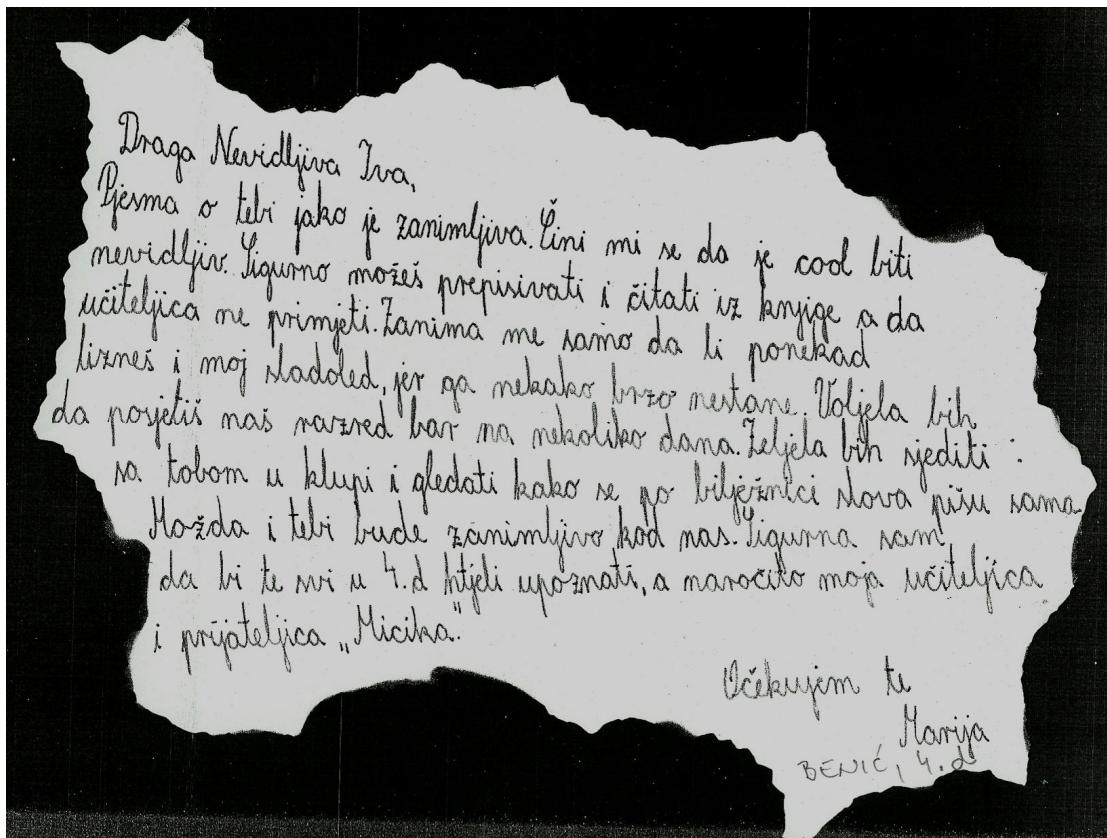
Crkva, kao kraljevačka Kraljica, zadivljuje svojim zvonikom koji zvoni kao velika harmonija instrumenata. On je tako visok, ali je dostojanstven i poziva nas na molitvu.

Lijepa nam je i škola, bijelo- crvena, uživa u novoj odjeći dok dječica ulijeću, izligeću, trčkaraju oko nje, smiju se, a ona sva ponosna.

Ulice su kao beskrajna igrališta i šetališta, obojena ljudima. Najdraža mi je moja ulica, gdje se cijelo društvo okuplja, gdje je najljepši pogled na sve.

Moj Kraljevec je prelijep, dom iz snova, nikad ga ne bih mijenjala jer je poseban.

Dubravka Tavra, 7. B

Koko i ja u nepoznatom gradu

Moj prijatelj Koko zabavan je i maštovit dječak, uvijek željan pustolovine. Ne idemo u isti razred, ali smo ipak prijatelji. Jednog petka predložio mi je da bismo mogli otići na putovanje, da se maknemo iz ovog dosadnoga grada. Ne predaleko, da stignemo u ponедjeljak u školu. Sjetila sam se kako mama zbog posla putuje u Veneciju i pomislila da bismo to mogli iskoristiti. Koko se oduševljeno složio. Nakon brojnih molbi i malo ulizivanja, uspjela sam nagovoriti mamu da nas poveze sa sobom.

Sljedećeg jutra vlak nas je vozio put Venecije. Cijelim putem Koko je uzbudjeno pričao kako će otići na otok Murano i puhati staklo. Ja sam rekla kako u Veneciji ima puno toga za vidjeti, kao npr. Most uzdisaja, karneval, filmski festival, ali Koko je

pričao samo o staklu.

Putovali smo osam sati. Kada smo stigli, mama nas je odvela u hotel. Malo smo se odmorili i uskoro je mama morala otići. Kako bi bila sigurna da se nećemo izgubiti, mama je zamolila prijateljičinu kćer Pinu da nam pokaže grad. Koko nije bio sretan zbog toga. Stajao je namršten i prekriženih ruku. "Ne treba nam nikakva Pina, možemo i sami istražiti Veneciju ", rekao je Koko. "Pa, dobro", složila sam se.

Brzo smo stigli do Velikog kanala. Tamo je bilo privezano mnoštvo čamaca. "To ti je kao gradski prijevoz", govorio je Koko. Na čamcu smo ugledali natpis na kojem je bilo zaklonjeno prvo slovo. Pisalo je ...*urano*. Koko je pomislio da je to prijevoz za otok Murano i bez razmišljanja uskočio u čamac. Zaprepašteno sam gledala kako se čamac udaljava i kako mi Koko maše. "Ali Koko, što će sad?" povikala sam. Stajala sam bespomoćno i gledala venecijansku lagunu. Ispred mene je bio kanal pun mutne, sivo-zelene vode, a iza mene nepoznati grad. Osjetila sam nelagodu i strah, a u glavi su mi se rojila brojna pitanja. Dok sam se tako udaljavala od kanala, prestrašena od mogućnosti da upadnem u vodu, netko me povukao za rukav. Obuzeo me strah.

"Mia, pa to sam ja!" uskliknula je Pina gledajući moj prestrašen izraz lica. Osjetila sam veliko olakšanje. Uskoro smo sjedile na Trgu sv. Marka i jele sladoled. Pina je saznala sve o nestrpljivom Koku i počela se jako smijati. Nije mi bilo jasno što je smiješno dok mi Pina nije objasnila da čamac u koji se ukrcao Koko vodi na drugi otok. Ne na Murano - otok stakla, već na Burano - otok čipke. Nedugo zatim, ugledale smo crnokosog, čupavog dječaka kako se među mnoštvom turista probija

prema našem stolu. Taj "pametnjaković" napokon je shvatio da je pogriješio. Njegovi obrazi bili su crveni, ali su se još više zacrvenjeli kad smo ga pitale: "I, Koko, jesi li nam "napuhao" malo čipke, ili "načipkao" malo stakla?"

Nepromišljenost se ne isplati, pogotovo u nepoznatom gradu.

Mia Markoč, 5A

PUTOVANJE MOJE MAŠTE

Moja mašta ne putuje vlakom niti autom.
Ona putuje mojim mislima, katkad radi snove i priče nove.
Dok čitam dobru knjigu, ona u trenu stvara sliku.
I dok hodam cestom, ona već priče stvara.
Svaki novi kamenčić i ugao nosi priču novu.
Tako sam prepolovio sva mora ovog svijeta.
Obišao sve kontinente i upoznao sve narode.
Bio sam na Sjevernom polu i smrzavao se s pingvinima.
Plesao sam tango u Argentini i postao šerif u Teksasu.
Istraživao sam najudaljenija i najmističnija mjesta te se uvijek iznova vraćao kući.
Postao sam glavni superjunak u svome gradu.
Pomagao svima u potrebi.
Te na kraju završio u velikoj bitci kao trojanski ratnik.
Mašta nema granica, ona sve ostvaruje.
U nju se brzo i lako upadne, a teško i nevoljko iz nje izlazi.

Slaven Rašić

Pospanko

Jednoga zimskog dana, kada mi je u ranim jutarnjim satima zazvonila budilica, jedva sam se probudio i otišao u školu. Sve je bilo u redu dok nisam došao na sat povijesti. Nisam mogao više izdržati. Naslonio sam se na stolicu i zaklopio oči. Slučajno sam zaspao. Odjednom sam čuo snažnu buku. Pomislio sam da je to zvono zazvonilo za kraj sata. Skočio sam. Svi su se nasmijali. Nisam znao u čemu je fora. Pogledao sam, a moji prijatelji i profesorica su sjedili. Zavrvenjeo sam se, jer me probudio udarac nečije stolice, a ne školsko zvono. Bio sam sretan što je sat završio. Krenuo sam prema drugoj učionici. Na sljedećem satu moji prijatelji su se odjednom počeli ponovno smijati. Jedan moj prijatelj je ispričao profesorici što se dogodilo na satu povijesti.

To se pročulo po cijeloj školi. Slijedećeg dana su me svi zadirkivali i zvali me «pospanko.» To je trajalo sve dok se nekome drugome nije dogodila nekakva nezgoda.

Ivan Horvat, 7.A

Gdje si, legendo moja!

Moja prijateljica Andrea je doista legendarna osoba. Legendarno je to što ona uvijek govori za nekoga da je legenda. Ona uvijek nasmijava društvo i priča «legende».

Legendarno se oblači i izgleda. Ima legendarnu obitelj. Mnogobrojna rodbina joj je u Kanadi i uvijek priča legende o njima. Rekla mi je da će me tamo odvesti. No, ja znam da je to samo legenda. Andrea kaže da je njezino drugo ime Legenda. Rekla je da je skakala padobranom, išla na bungee-jumping i plivala s morskim psima. Čim nešto kaže, ja se nasmijem. Nema dobre ocjene i nije baš dobra u školi, ali i dalje je šaljiva osoba. Kada me netko pita, znam li koju legendu, pričam mu o Andrei. Ona je prava legenda i nikada je neće zaboraviti!

Ivana Stjepanović, 7.A

Na satu hrvatskog

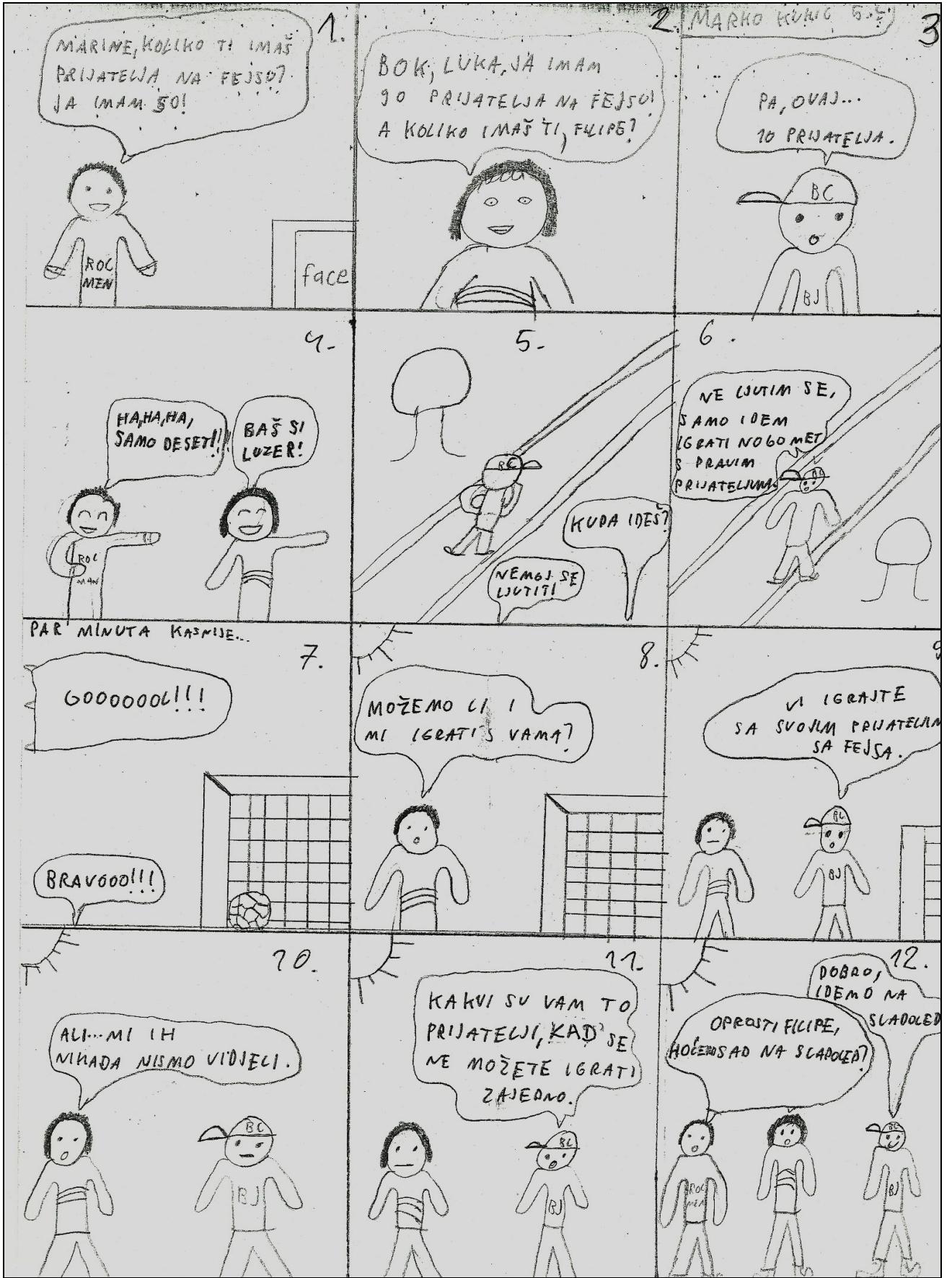
Jednoga dana na satu hrvatskog jezika naučio sam sva pitanja iz književnost i silno sam želio odgovarati. Pitao sam profesoricu: "Profesorice, mogu li odgovarati?" Ona mi je odgovorila: "Možeš, ali kad dođeš na red."

Profesorica je nakon mog, već dosadnog ispitivanja, rekla: "Vidim da je nekima dosadno.", pa nam je zadala zadatke, da radimo, dok ona pita. Počeo sam raditi zadatke i bio sam ljut jer me profesorica nije htjela pitati. Promatrao sam zadatke i jedno pitanje mi nije bilo nikako jasno pa sam digao ruku i slučajno viknuo: "Mama!"

Profesorica odmah nije primijetila. Svi učenici su prasnuli u smijeh. Moji obrazi su se zacrvenjeli. Nakon nekoliko minuta svi smo se smirili. Profesorici ništa nije bilo jasno, pa je upitala: "Što je bilo?" Učenik iz moga razreda je digao ruku i rekao: „Nazvao Vas je mama!“ Profesorica se nasmijala, prozvala me pred ploču. Ja sam se isto nasmijao i sramežljivo izišao pred ploču. Profesorica mi je rekla: " Kad toliko želiš odgovarati, pitat će te". Profesorica me pitala i dobio sam pet.

Bruno Ivančić, 7.A

Marko Kukić, 5.c